

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

ORGANIZATOR USŁUG POGRZEBOWYCH

1. Informacje ogólne

Głównym zadaniem organizatora usług pogrzebowych jest wykonywanie zleceń, sprzedaż usług i akcesoriów pogrzebowych zgodnie z zawartymi umowami, porozumieniami, przepisami oraz obowiązującymi cennikami. Przyjmuje on zlecenie od osoby zgłaszającej zgon i zajmuje się załatwianiem czynności pogrzebowych, jeśli realizacja tych usług znajduje się w jego kompetencjach.

Do zadań organizatora usług pogrzebowych należy przedstawienie oferty i możliwości zakładu pogrzebowego (m.in. rodzaje trumien, przewóz zwłok, forma pogrzebu, zamawianie mszy św., przygotowanie nekrologów i klepsydr, zamawianie wieńców i kwiatów, przygotowanie ceremonii pogrzebowej), zebranie informacji o osobie zmarłej, zorganizowanie przygotowania ciała do złożenia w trumnie (mycie, golenie, strzyżenie, ubieranie), przygotowania miejsca pochówku, ustalenie terminu pogrzebu i nabożeństwa żałobnego z kancelarią parafialną, realizacja specjalnych zamówień związanych z uroczystością pogrzebową.

Zawód organizatora usług pogrzebowych ma charakter usługowo-organizacyjno-informacyjny, dominują w nim czynności umysłowo-werbalne. Praca ta wymaga kontaktów z ludźmi, a co za tym idzie – łatwości wypowiadania się w mowie i piśmie. Praca odbywa się w pomieszczeniach biurowych oraz poza terenem miejsca zatrudnienia (załatwianie spraw związanych z czynnościami pogrzebowymi). Czynności zawodowe organizatora usług pogrzebowych zalicza się do prac lekkich pod względem obciążenia fizycznego, jednak należy podkreślić, że zajęcie to może być dużym obciążeniem psychicznym, ze względu na specyficzną grupę zleceniodawców, jaką są osoby przeżywające śmierć bliskich osób.

Praca ma charakter indywidualny, czas pracy najczęściej jest nieregulowany i zależy od klienta. Pełnienie obowiązków zawodowych jest wymagane również w niedzielę i święta oraz dni wolne od pracy, nadzór jest symboliczny. W hierarchii

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

organizacyjnej osoba pracująca w tym zawodzie może pełnić rolę zarówno podwładnego, jak i kierownika.

2. Wymagania

Osoba, która chce podjąć zatrudnienie w tym zawodzie, musi przede wszystkim wykazywać się dużą odpornością psychiczną, umieć panować nad emocjami w sytuacjach trudnych, a także mieć umiejętność dostrzegania i wczuwania się w problemy innych ludzi – zdolność empatii. Kandydatów na to stanowisko powinna cechować duża odporność na stres, inicjatywność, umiejętność porozumiewania się z klientami, którzy w trudnych dla siebie okolicznościach zwracają się o pomoc w przygotowaniu pogrzebu.

Praca organizatora usług pogrzebowych wymaga zmysłu organizacyjnego, samodzielności, gotowości podejmowania decyzji nawet w sytuacji, gdy brak do tego pełnych przesłanek.

Oдноśnie do wymagań fizycznych i zdrowotnych jest istotne, aby osoby zainteresowane pracą w tym zawodzie miały ogólną sprawność fizyczną. Ważna jest też sprawność narządu wzroku i stan słuchu, który powinien umożliwiać komunikację werbalną.

3. Czynniki utrudniające zatrudnienie w zawodzie

Czynnikiem utrudniającym pracę w zawodzie są wady i dysfunkcje narządu wzroku, niedające się skorygować szklami optycznymi lub soczewkami kontaktowymi, a także niepełnosprawność narządu słuchu, która nie może być skorygowana aparatem słuchowym w przypadku co najmniej jednego ucha, tak aby możliwe było prowadzenie komunikacji werbalnej. Utrudnieniem są też zaburzenia zmysłu równowagi i koordynacji wzrokowo-ruchowej.

4. Możliwość zatrudnienia w zawodzie osób z niepełnosprawnością

4.1. Osoby z dysfunkcją narządu ruchu

Osoby z dysfunkcją kończyn górnych, w tym jednoręczne, mają możliwość wykonywania zawodu warunkowo po identyfikacji indywidualnych barier i racjonalnym przystosowaniu technicznych i organizacyjnych warunków środowiska oraz stanowiska pracy.

Możliwe jest też zatrudnienie w tym zawodzie osób z niewielką dysfunkcją kończyn dolnych, która nie wyklucza stania i chodzenia, a także osób ze znaczną dysfunkcją kończyn dolnych, w tym osób poruszających się na wózku inwalidzkim (na wybranych stanowiskach pracy). Wymagane jest wówczas takie ograniczenie lub zmodyfikowanie zakresu pracy, aby większość zadań mogła być wykonywana w pozycji siedzącej. Warunkiem jest właściwe przystosowanie środowiska i stanowiska pracy.

Polecana jest praca w zespole, z możliwością podziału obowiązków.

4.2. Osoby z dysfunkcją narządu wzroku

Istnieje możliwość zatrudnienia w zawodzie organizatora usług pogrzebowych osób widzących obuocześnie, o prawidłowym lub nieznacznie ograniczonym zakresie pola widzenia, prawidłowo rozpoznających barwy, jeśli wada jest skorygowana przez odpowiednie szkła optyczne lub soczewki, zapewniające dobrą ostrość widzenia.

Zatrudnienie jest możliwe po odpowiednim dostosowaniu środowiska i stanowiska pracy.

4.3. Osoby z dysfunkcją narządu słuchu

W zawodzie organizatora usług pogrzebowych mogą pracować osoby słabosłyszące pod warunkiem zapewnienia im odpowiednich pomocy technicznych – aparatów słuchowych, jeśli dzięki temu osoby te będą mogły prowadzić komunikację werbalną z klientami.

5. Potrzeba przystosowania stanowiska pracy do potrzeb i możliwości osób z niepełnosprawnością

5.1. Osoby z dysfunkcją narządu ruchu

Osoby z dysfunkcją kończyn górnych

Osoby z niewielką dysfunkcją kończyn górnych mogą potrzebować ograniczenia lub eliminacji zadań wymagających dużej sprawności rąk i palców oraz zastosowania indywidualnych pomocy technicznych, które usprawniają pracę biurową czy obsługę urządzeń. Osobom z dysfunkcją jednej kończyny górnej mogą być potrzebne pomoce techniczne (ortezy, protezy), ułatwiające lub umożliwiające im pracę, w tym obsługę pulpitu lub komputera. Obecny stan technologiczny dotyczący dostosowywania sprzętu komputerowego do potrzeb osób ze znacznymi dysfunkcjami kończyn górnych pozwala na korzystanie z niego osobom z porażeniami i przykurczami. Dostosowanie może dotyczyć obsługi specjalnej klawiatury komputerowej (z nakładką ograniczającą, z dużymi klawiszami czy dotykowej) oraz myszki.

Może się okazać konieczne częściowe lub całkowite wyeliminowanie zadań i czynności roboczych wymagających dobrej koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Osoby z dysfunkcją kończyn dolnych

Osobom z niewielką dysfunkcją kończyn dolnych, jeżeli jest to możliwe, należy tak zorganizować pracę oraz ograniczyć zakres zadań, aby część z nich mogła być wykonywana w pozycji siedzącej.

Osoby poruszające się o kulach mogą potrzebować zainstalowania uchwytów i poręczy ułatwiających wstawanie i podpieranie w czasie stania. Kolejna możliwa adaptacja to dostosowanie przestrzeni stanowiska pracy i wysokości położenia blatów biurka do indywidualnych potrzeb pracownika oraz umieszczenie

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

wykorzystywanych urządzeń w zasięgu rąk pracownika. Również siedzisko należy przystosować do indywidualnych potrzeb pracownika z niepełnosprawnością (regulowana wysokość, uchylne siedzisko, regulowany podnóżek, blokada kół, regulowane lub indywidualnie profilowane oparcie tylne, regulowane i odchylane podłokietniki).

Poruszanie się osób na wózkach inwalidzkich wymaga likwidacji barier architektonicznych w miejscu i środowisku pracy. Ciągi komunikacyjne powinny być wystarczająco szerokie, bez elementów wolno stojących i pozbawione progów, drzwi do pomieszczeń i wind odpowiedniej szerokości, toalety i pokoje socjalne dostosowane dla osób z niepełnosprawnością ruchową. Konieczna jest likwidacja barier architektonicznych w drodze do zakładu pracy. W miejscu pracy istnieje potrzeba powiększenia przestrzeni manewrowej na stanowisku pracy oraz dostosowania przestrzeni stanowiska pracy i wysokości położenia blatu oraz odpowiedniej przestrzeni pod blatem do indywidualnych potrzeb pracownika, a także zapewnienia dostępności wykorzystywanych urządzeń i materiałów w zasięgu rąk, na odpowiedniej wysokości, bez konieczności manewrowania wózkiem. Często istotne jest także zainstalowanie uchwytów w odpowiednich miejscach, aby ułatwić przesiadanie się z wózka i na wózek. Należy zapewnić częściowe lub całkowite wyeliminowanie zadań i czynności wymagających dobrej koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Ograniczenie niektórych obowiązków zawodowych (w terenie) jest możliwe w sytuacji pracy zespołowej. Zaleca się pracę w pomieszczeniach biurowych.

5.2. Osoby z dysfunkcją narządu wzroku

Osoby z niewielką dysfunkcją narządu wzroku powinny stosować szkła korekcyjne bądź soczewki kontaktowe, mogą także wykorzystywać oprzyrządowanie powiększające (np. lupy powiększające, lunety, monookulary).

Pomocne jest częściowe lub całkowite wyeliminowanie zadań i czynności roboczych wymagających dobrej koordynacji wzrokowo-ruchowej. Wymagane jest

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

też dobre doświetlenie miejsca i stanowiska pracy, stosowanie kontrastowego – ciemnego tła blatu biurka oraz eliminacja potencjalnych źródeł ośnienia.

Osoby z zaburzeniami widzenia po zmroku powinny mieć odpowiednio doświetlone światłem elektrycznym pomieszczenie i stanowisko pracy.

Osoby nadwrażliwe na światło powinny mieć odpowiednio oświetlone stanowisko pracy, tak aby ograniczyć ośnienie bezpośrednie i odbiciowe, a stosowane oprawy powinny się cechować możliwie najmniejszą jasnością.

W przypadku korzystania z komputera można wykorzystywać specjalne edytory tekstu powiększające litery i grafikę. Dodatkową opcją wspomagającą pracę osoby słabowidzącej jest wprowadzenie dźwięku towarzyszącego wykonywaniu poszczególnych czynności na komputerze.

Polecane jest wprowadzenie kontrastowej kolorystyki urządzeń, ścian pomieszczeń.

Udogodnieniem jest stała lokalizacja elementów środowiska i stanowiska pracy.

5.3. Osoby z dysfunkcją narządu słuchu

Osoby słabosłyszące powinny stosować aparaty słuchowe korygujące słuch (zwłaszcza w częstotliwościach pasma mowy) w stopniu umożliwiającym swobodne, werbalne komunikowanie się (słuch wydolny socjalnie).

Zaleca się ograniczenie hałasu tła oraz pogłosu w pomieszczeniu pracy w celu poprawy warunków percepcji dźwięku oraz poprawy warunków komunikacji werbalnej. Zaleca się również rozszerzenie sygnalizacji ostrzegawczej o sygnalizację świetlną wizyjną lub wibracyjną uzupełniającą dźwiękowe sygnały bezpieczeństwa w miejscach potencjalnego przebywania pracownika. Ponadto zaleca się, aby w miarę możliwości urządzenia teleinformatyczne, takie jak telefon, komputer itp., były dostosowane do aparatów słuchowych (np. mogą być wyposażone w systemy pętli indukcyjnej lub systemy FM). Urządzenia komunikacyjne mogą być również

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

wyposażone w sygnalizację wizyjną, dźwiękową lub opartą na przewodnictwie kostnym.

Uwaga. Każdy przypadek zatrudnienia osoby z niepełnosprawnością oraz przystosowania stanowiska pracy do potrzeb i możliwości tej osoby należy rozpatrywać indywidualnie.

**Ramowe
Wytyczne**

w zakresie projektowania obiektów, pomieszczeń
oraz przystosowania stanowisk pracy
dla osób niepełnosprawnych o specyficznych potrzebach

CIOP **PIB**